

*Profesor Józef Rivoli, współtwórca
kuźni kadr dla nowoczesnej gospodarki
leśnej*

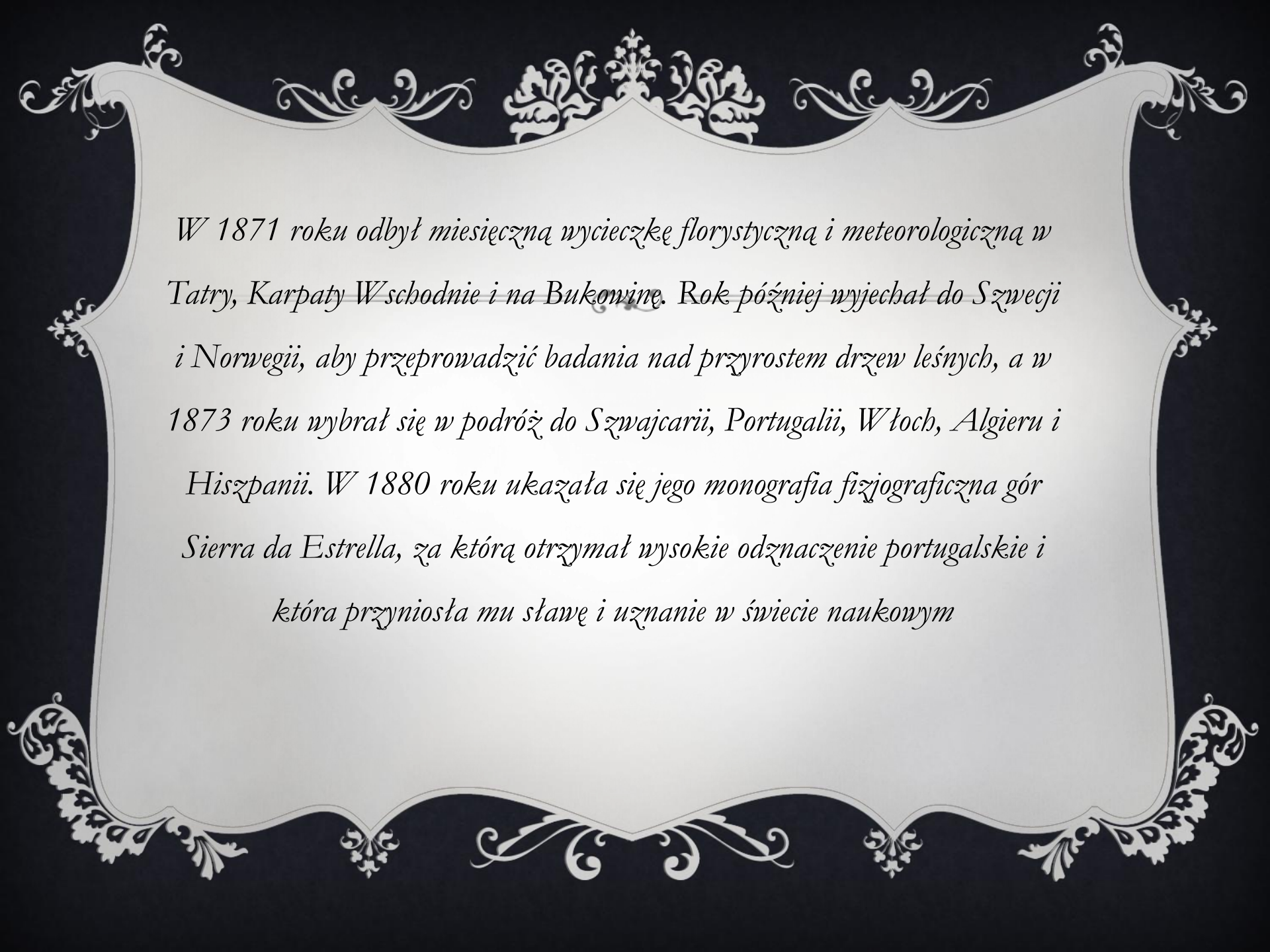
JÓZEF RIVOLI

Urodził się 3 października 1838 roku w Nowej Wsi koło Swarzędza, w rodzinie właściciela ziemskiego i nadleśniczego Józefa i Anieli z Piechockich. W latach 1848–1857 uczęszczał do gimnazjum Marii Magdaleny w Poznaniu. W latach 1860–1862 studiował w Tharandt koło Drezna na akademii leśnej. Po jej ukończeniu został nadleśniczym w lasach kórnickich. W latach 1873–1875 był wykładowcą w Wyższej Szkole Rolniczej im. Haliny w Żabikowie

JÓZEF RIVOLI C. D.

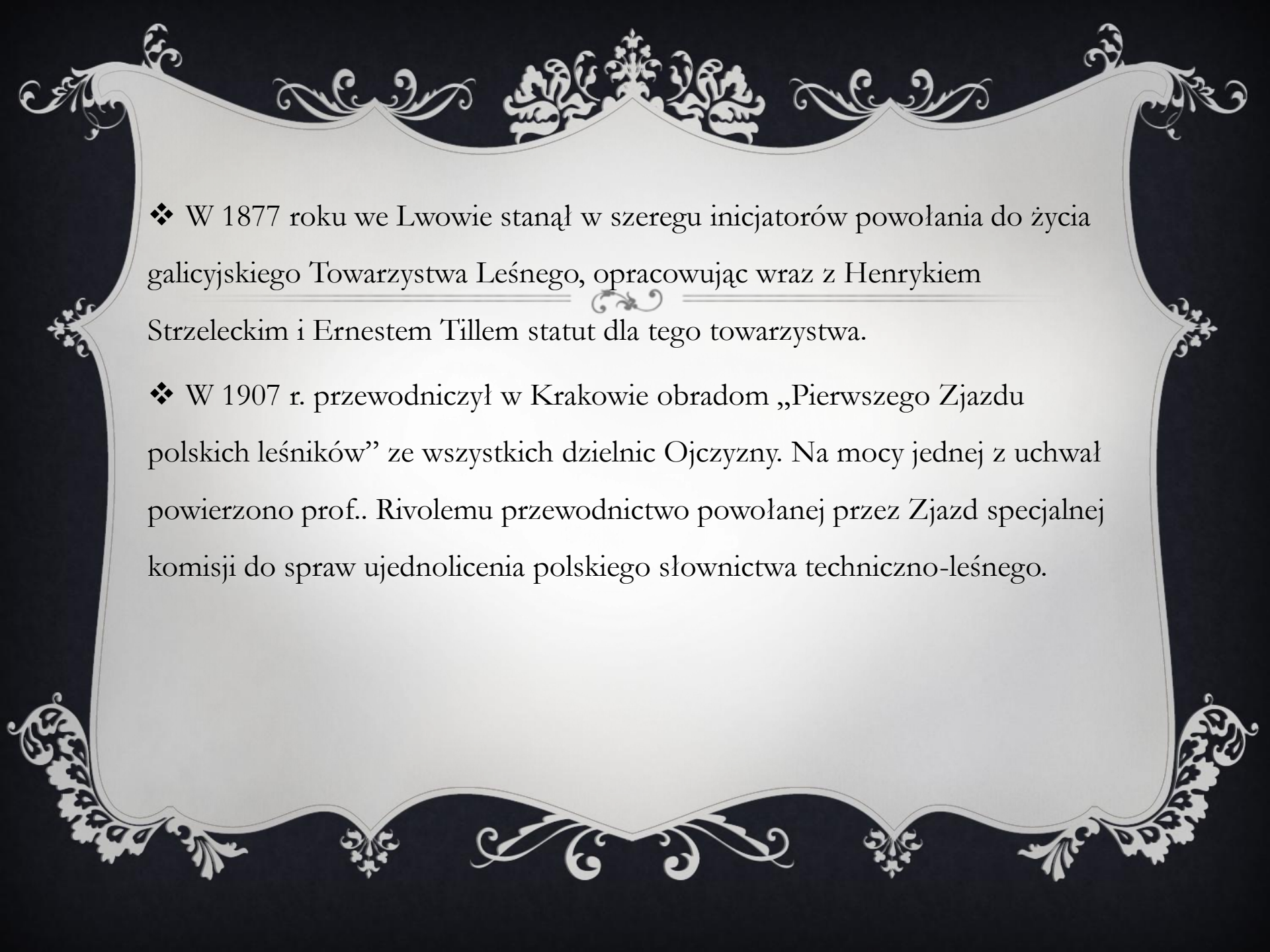
. W 1919 roku brał udział w Komitecie organizacyjnym Wszechnicy Piastowskiej w Poznaniu organizując sekcję leśną Wydziału Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego. W tym roku został powołany na Katedrę Leśnictwa. W roku akademickim 1919/20 był pierwszym prodziekanem Wydziału Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego. W roku 1923 otrzymał tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Poznańskiego. Dwa lata później przeszedł na emeryturę. Zmarł 16 lutego 1926 roku. Obecnie jest pochowany na cmentarzu parafii św. Jana Vianneya

W 1876 roku Józef Rivoli opuścił Kórnik i przeniósł się do Poznania, gdzie założył, jedyne w tym okresie czasopismo fachowe, „Przegląd Leśny”, będąc jednocześnie jego redaktorem i wydawcą. Niestety, na skutek trudności finansowych istniało ono samodzielnie tylko przez dwa lata, a następnie co pewien czas było wydawane w formie dodatku do „Ziemianina” czy „Rynku Drzewnego”. Pismo wywarło bardzo duży wpływ na gospodarkę leśną kraju. Wielu właścicieli przystąpiło bowiem do sporządzania planów gospodarczych i zapraszało wykształconych leśników do lustracji swoich lasów. Czasopismo to odrodziło się pod tym samym tytułem w 1908 roku.

W 1871 roku odbył miesięczną wycieczkę florystyczną i meteorologiczną w Tatry, Karpaty Wschodnie i na Bukowinę. Rok później wyjechał do Szwecji i Norwegii, aby przeprowadzić badania nad przyrostem drzew leśnych, a w 1873 roku wybrał się w podróż do Szwajcarii, Portugalii, Włoch, Algieru i Hiszpanii. W 1880 roku ukazała się jego monografia fizjograficzna gór Sierra da Estrella, za którą otrzymał wysokie odznaczenie portugalskie i która przyniosła mu sławę i uznanie w świecie naukowym

Był autorem około 150 artykułów zamieszczanych w czasopismach „Sylwan” i „Ziemianin”, opracowywał hasła z zakresu leśnictwa i nauk pokrewnych do „Encyklopedii Rolniczej” (m.in.: podstawowy termin „Gospodarstwo leśne”). W 1911 roku wydał broszurę pt.: „Wydział Leśny i wpływ jego na rozwój prywatnego leśnictwa w Wielkim Księstwie Poznańskim”. W latach 1907 i 1921 przewodniczył pierwszym ogólnopolskim zjazdom leśników w Krakowie i Poznaniu.

❖ W 1877 roku we Lwowie stanął w szeregu inicjatorów powołania do życia galicyjskiego Towarzystwa Leśnego, opracowując wraz z Henrykiem Strzeleckim i Ernestem Tillem statut dla tego towarzystwa.

❖ W 1907 r. przewodniczył w Krakowie obradom „Pierwszego Zjazdu polskich leśników” ze wszystkich dzielnic Ojczyzny. Na mocy jednej z uchwał powierzono prof. Rivoilemu przewodnictwo powołanej przez Zjazd specjalnej komisji do spraw ujednolicenia polskiego słownictwa techniczno-leśnego.

PRZEGŁAD LEŚNICTWA

ZIEMIENIN

Miesięcznik Naukowo-Rolniczy i Ekonomiczny
Organ Centralnego Towarzystwa Gospodarczego

Zwrot 2.

Pierwszy — Marzec 1923.

Str. 74.

PRESC: Inż. Edm. Leśko: Racjaonalna przeróbka roślin włóknistych, jej wpływ na produkcję rolną i rozwój rodzimego przemysłu. — Dr. T. Kasperowicz: Produkcja bawełny w Polsce. — Władysław. Kłusowski: W sprawie nowego systemu. — Zdobycie i rolnictwo. — Przegląd literatury. — Nowe wynalazki. — Korespondencja. — Kalendarz.

Inż. Edm. Leśko.

RACJONALNA PRZERÓBKA ROŚLIN WŁÓKNISTYCH, JEJ WPŁYW NA PRODUKCJĘ ROLNĄ I ROZWÓJ RODZIMEGO PRZEMYSŁU.

Produkcja roślin włóknistych posiada w naszym obecnym ujęciu wielkie znaczenie. Wzrost wpływa najbardziej na rozwój włókienniczych zakładów przemysłowych. Uprawa i koszenie zaczęła się u nas stosować. Rozwój się powiększa, należyte wykończenie, gładka bawełna i lino w Polsce należą się w rzeczywistości do niedocenionej produkcji, tego rodzaju materiały dostatek tworzący nasz kraj, gdyż rodzimego przemysłu, a zwłaszcza przemysłu włókienniczego, tak potrzebujemy. Uprawy naszych roślin włóknistych należy więc podnieść do właściwego poziomu i tak zorganizować produkcję, aby nasz przemysł rolny i przemysłowy mógł funkcjonować z zyskiem.

Przyjąć trzeba, że włókna bawełny otrzymywane z plantacji krajowych jest gorszego sortu, niż bawełna, którą wyprodukowane są Lino, Leśko, lub w włókienniczych przedsiębiorstwach (głównie w Polsce), jednak otrzymywane jest gładziej, jak w polskim przemysle, niż w innych krajach.

Praca rolnicza i przemysłowa jest w warunkach dotychczasowych bardzo ciężką, naszą produkcję włókienniczą i wyprodukować możemy jedynie dla naszych warunków rolnych.

W prowadzeniu przemysłu rolnego tej sprawy, prof. W. Smolke opowiada przed naszymi oczami, jak w warunkach planu dwuletniego, nasz dotychczasowy stan i przyszłość i jak w tym celu

1) Por. „Statystyka Rolnictwa w Polsce”, Warszawa 1922—1923, Tom 1.

PIERWSI TOM ARKUSZY PRASY

SYLWAN

STANOWISZCIE KRAJOWE W OBR. KRAJ.

WYDAWCA: KRAJOWA KASJA
WARSZAWA 1901
WYDAWCA: WYDAWNICTWO KRAJOWE
WARSZAWA 1. 1901

WYKONAŁ

Grzegorz Łabędzki Kl. IV a
Technikum leśnego w Starosielnie

Adres domowy

Bychów 24 66-600 Krosno Odrz.